

тѣхъ, който ги придружава. Обикновенитѣ хора, обаче, никой не ги пази, тѣ ходятъ повече сами. Ако нѣкой обикновенъ човѣкъ попадне въ нѣкаква бездна въ невидимия свѣтъ, и тамъ го спиратъ, както правятъ съ нѣкой автомобилъ, който вози известенъ богаташъ, и му казватъ: Скоро дай паритѣ! Какъ може да се спаси душата, която е толкова много преследвана? Тя може да се спаси само чрезъ закона на смаяването. Тѣ ще я преследватъ, тя ще се смаява, смаява, докато стане съвсемъ невидима; тогава тѣ казватъ: Свърши се съ нея! Нѣма защо повече да я преследваме. Значи, когато душата научи закона на смиренито, тя дохожда на границата на възвишения свѣтъ, дето започва постепенно да се разширява и става свѣтла душа. И Корнилий бѣше смиренъ човѣкъ, съ вѣра и знания. Той разполагаше съ знанието, което съществувахе по това време, затова му се яви ангелъ и каза: „Призови Симона-Петра да ти каже истината“! Съ какво се отличавахе Симонъ-Петъръ? Той бѣше голѣмъ консерваторъ, не влизаше въ дома на своитѣ иноплеменици, като казваше: „На насъ не е позволено да се съобщаваме съ иноплеменицитѣ си, но Богъ ни показа, че всички хора, които иматъ любовъ въ себе си, на които съзнанието е пробудено, сж чада Божии, и не могатъ да се считатъ за иноплеменици“. Казвамъ: човѣкъ трѣбва да има широки разбирания за нѣщата. Особено това се изисква отъ духовнитѣ хора. Тѣ трѣбва да се отличаватъ съ широта, а не съ тѣсногръдие. Тѣ трѣбва да разглеждатъ явленията въ живота и въ природата не само по форма, буквално, но и по духъ, по смисълъ.

Казвамъ: когато хората разглеждатъ нѣщата буквално, тѣ дохождатъ до заключението на месоядцитѣ, които оправдаватъ яденето на месо по съвсемъ кривъ начинъ. Тѣ казватъ, че Богъ е позволилъ да се яде месо, защото сами Той е спусналъ на Петра отъ небето плащаница съ разни животни за ядене. Питамъ: ако е вѣрно, че трѣбва да се яде месо, защо хората ядатъ само кокошки и агънца, а не ядатъ всѣкакви видове животни и гадини? Ако месоядцитѣ тълкуватъ този въпросъ буквално, тогава нека ядатъ точно такива животни, каквито имало въ плащаницата. Следователно, ако хората взиматъ едната страна на въпроса за свое оправдание, нека взематъ и другата му страна, да бждатъ поне последователни. Въ сжщностъ, самъ Петъръ не разбра този символъ буквално. Той се позамисли малко